

“Isus Hristos este același ieri, și azi și în veci!” – Evrei 13:8

SCRISOARE CIRCULARĂ MAI 2010

Din adâncul inimii vă salut pe toți în Numele scump al Domnului nostru Isus Hristos, cu următorul text din Matei 4:4:

„Drept răspuns, Isus i-a zis: „Este scris: „*Om nu trăiește numai cu pâine, ci cu fiecare cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.*”

(Deuteronom 8:3)

La început Dumnezeu a spus, „*Să fie lumină!*” și a fost lumină. Și Dumnezeu a despărțit lumina de întuneric. La început a fost Cuvântul, nu răstălmăcirea. „*La început a fost Cuvântul* (în textul ebraic este scris: **Dabar** – „**Cel ce vorbește**”) ... *În El era viața și viața era lumina oamenilor.*” (Ioan 1:1-5). În ceea ce privește viața firească. Adevăratul credincios nu trăiește doar cu pâine, dar spiritual el trăiește cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu. Dumnezeu nu trebuie să retragă nici măcar un singur Cuvânt, indiferent când, unde sau cui i-a vorbit El în Vechiul sau Noul Testament. Da, de la bun început au existat ambele: lumină și întuneric, ziua și noapte, credință și necredință, ascultare și neascultare, bine și rău – viață și moarte. Și așa va rămâne până la sfârșit.

În fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu se găsește germele vieții, dar numai atunci când este semănat ca o sămânță în inimile credincioșilor poate să apară viața. Conform Matei 13, semănătorul a semănat sămânța bună, dar în timp ce oamenii dormeau a venit vrăjmașul și a semănat sămânța lui. Ambele, grâul și neghina vor crește până la vremea secerișului. Domnul Însuși a tâlcuit această pildă: „*El le-a răspuns: „Cel ce seamănă sămânța bună este Fiul omului. Țarina este lumea; sămânța bună sunt fiii Împărăției; neghina sunt fiii celui rău. Vrăjmașul care a semănat-o este diavolul; secerișul este sfârșitul veacului; secerătorii sunt îngerii.*” (vers.37-39). După ce semănătorul a semănat Cuvântul (Marcu 4:14, Luca 8:11), vrăjmașul a semănat răstălmăcirea. Prima sămânță este adevăr, cealaltă este minciună și înșelăciune.

Mai întâi Moise a adus adevăratul Cuvânt, căci Dumnezeu Și-a adus aminte de făgăduința pe care i-o dăduse lui Avraam (Geneza 15:13). Apoi s-a ridicat Balaam ca să abată poporul lui Dumnezeu de pe calea cea bună (Numeri 22–24).

Mai întâi a venit Hristos, prorocul făgăduit (Deuteronom 18:18, Fapte 3:22-23, Fapte 7:37-38); El a semănat Cuvântul. Apoi a venit antihristul și prorocul mincinos (1 Ioan 2:18, Apocalipsa 16:13); el a semănat răstălmăcirea. Iar hristoșii mincinoși, adică unșii falși o fac și acum. Ei pot chiar să arate minuni pe care ei le consideră ca fiind confirmarea lor (Matei 7:21-23), de aceea și cei aleși trebuie să fie veghetori pentru ca să nu fie înșelați (Matei 24:24).

Mai întâi au apărut adevărații apostoli, după aceea s-au ridicat cei falși (2Corinteni 11:13, Apocalipsa 2:2).

Mai întâi apostolii trimiși de Domnul au propovăduit învățătura adevărată (Fapte 2:42, Efeseni 2:20); după aceea apostolii mincinoși au introdus învățăturile lor stricăcioase (2 Cor.11:1-13, 2 Petru 2:1).

Mai întâi a venit fratele Branham ca evanghelist și după aceea s-au ridicat cu de la sine putere mulți evangheliști-vindecători care au predicat o evanghelie a prosperității și fără excepție și-au construit propriile împărății prospere în valoare de milioane de dolari.

Ce se petrece în timpul nostru? Ce are loc acum conform planului de mântuire al lui Dumnezeu? Cine a venit mai întâi în puterea chemării divine pentru a purta mesajul Cuvântului în toată lumea? Cine a venit după aceea după bunul lui plac și răspândește încă învățături false, așa numite „descoperiri deosebite”, prin care să tragă ucenici de partea lui?

Capitolele 24 și 25 din Evanghelia lui Matei, referitoare la ultima perioadă de timp dinaintea revenirii lui Hristos, sunt foarte importante pentru Biserică. Mai întâi Domnul cel credincios a răspuns multelor întrebări și apoi a dat următoarea avertizare: „*Băgați de seamă să nu va înșele cineva.*” El a vorbit despre războaie, cutremure și despre proroci mincinoși, dar apoi El ajunge la punctul principal: „*Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul.*” (Matei 24:14). Acest lucru nu s-a întâmplat pe vremea lui Luther sau a lui Wesley și nici acum o sută de ani. Se petrece acum și noi putem depune mărturie că prin acest ultim mesaj Evanghelia deplină cu toate făgăduințele este predicată tuturor neamurilor – unora spre mărturie, iar altora pentru a fi chemați afară (2Corinteni 6:14-18). Este Evanghelia veșnică (Apocalipsa 14:6), așa cum a fost la început. Fiecare copil al lui Dumnezeu crede și trăiește cu fiecare Cuvânt și este recunoscător în mod deosebit pentru fiecare făgăduință care se împlinește în timpul nostru.

Apoi Domnul continuă și descrie evenimentele care vor avea loc până la venirea Fiului Omului și necazul cel mare și chiar până la sfârșitul sfârșitului. Și din nou urmează ceva foarte important: „*De la smochin învățați pilda lui: când îi frăgezește și înfrunzește mlădița, știți că vara este aproape. Tot așa, și voi, când veți vedea toate aceste lucruri, să știți că Fiul omului este aproape, este chiar la uși.*” (Matei 24:32-33). În Osea 9:10 ne este arătat Israelul ca un smochin.

În Luca 21:24 Domnul a prezis ce se va întâmpla cu ei: „*Vor cădea sub ascuțișul săbiei, vor fi luați robi printre toate neamurile; și Ierusalimul va fi călcat în picioare de Neamuri, până se vor împlini vremurile Neamurilor.*”

Deja în acel timp existau aceste făgăduințe: „*Te voi strânge în întregime, Iacove! Voi strânge rămășița lui Israel, îi voi aduna ca pe niște oi dintr-un staul, ca pe o turmă în pășunea ei, așa că va fi o mare zarvă de oameni.*” (Mica 2:12).

„*Veți locui în țara pe care am dat-o părinților voștri; voi veți fi poporul Meu, și Eu voi fi Dumnezeuul vostru.*” (Ezechiel 36:28).

„*Domnul va lua în stăpânire pe Iuda, ca partea Lui de moștenire în pământul sfânt, și va alege iarăși Ierusalimul.*” (Zaharia 2:12).

Domnul a spus alor Săi: „*Tot așa, când veți vedea întâmplându-se aceste lucruri, să știți că Împărăția lui Dumnezeu este aproape.*” (Luca 21:31). Amin! Strângerea celor douăsprezece seminții ale lui Israel dintre neamuri nu este doar *un semn* printre multe altele, ci **semnul** revenirii iminente a lui Hristos.

În Matei 24:39-41, Domnul a vorbit despre răpire, atunci când doi vor fi pe câmp, doi vor fi la moară și doi vor fi într-un pat, unul va fi luat și altul va fi lăsat. El a dat și această atenționare: „De aceea, și voi fiți gata; căci Fiul omului va veni în ceasul în care nu vă gândiți.” (versetul 44).

„*Pe când se duceau ele să cumpere untdelemn, a venit mirele: cele ce erau gata au intrat cu el în odaia de nuntă și s-a încuiat ușa.*” (Matei 25:10).

În Matei 24:45-47, Domnul nostru a spus într-o pildă despre ceea ce se trebuie să se întâmple cu cei din casă înainte ca să se împlinescă ceea ce este scris în capitolul 25 și mirele să vină. El a pus întrebarea: „*Care este deci robul credincios și înțelept pe care l-a pus stăpânul său peste ceata slugilor sale, ca să le dea hrana la vremea hotărâtă?*” – nu ca să stăpânească peste slujitori, ci ca să aducă Cuvântul descoperit ca o hrană proaspătă tuturor celor ce fac o slujbă în Biserică și să-l împărtășească cu ei.

Noi trăim acum mai mult ca niciodată cu acest Cuvânt! Versetul 47 este de asemenea AȘA VORBEȘTE DOMNUL: „*Adevărat vă spun că îl va pune peste toate averile sale.*” Aceasta este restituirea deplină și introducerea desăvârșită în tot planul lui Dumnezeu.

Prin mesajul biblic al timpului de sfârșit au fost descoperite toate tainele ascunse din Scriptură. Ele nu conțin doar ceea ce are nevoie fiecare persoană în parte, fiecare bărbat, fiecare femeie și întreaga Biserică pentru pregătirea ei, dar și ceea ce ține de cele cinci slujbe conform Efeseni 4. În acest fel fiecare slujitor poate contribui la zidirea trupului lui Hristos în conformitate cu modelul apostolic: „... *până vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos ...*” (Efeseni 4:11-16).

Doar celui ce respectă fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu – aceasta include Cuvântul pentru timpul prezent – care-l crede cu adevărat și-l așează corect în locul de care aparține, aceluia îi va fi descoperit. Aceasta este singura cale prin care se poate face cu adevărat includerea în rânduiala divină a planului de mântuire. Aceasta se aplică și tuturor fraților slujitori. Făgăduința principală pentru Biserică din timpul nostru este: „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată. El va întoarce inima părinților spre copii și inima copiilor spre părinții lor, ca nu cumva, la venirea Mea, să lovesc țara cu blestem!*” (Mal.4:5,6).

Ziua Domnului este descrisă amănunțit atât în Vechiul cât și în Noul Testament. Prorocul Ioel a spus: „*Soarele se va prefăce în întuneric, și luna, în sânge, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată.*” (Ioel 2:31). Înainte ca ziua mântuirii să se încheie, înainte ca soarele să se prefacă în întuneric și luna în sânge (Fapte 2:20), se împlinește în acest timp partea a doua a făgăduinței din Maleahi 4:6.

În Matei 17:11-13 și Marcu 9:12-13, Domnul nostru a arătat lucrurile care sunt în legătură cu făgăduința referitoare la venirea lui Ilie. El a confirmat slujba lui Ioan Botezătorul, care a lucrat în duhul și puterea lui Ilie, dar a arătat și spre viitor: „*Ilie va veni întâi; și va așeza din nou toate lucrurile.*” Aici nu este vorba despre un mesaj fabricat de acasă, ci despre mesajul divin de mântuire al renașterii complete a tuturor lucrurilor care au fost în Biserică de la început și care s-au pierdut. Totul trebuie reșezat în rânduială corectă: frații slujitori și întreaga Biserică. Prin slujba lui Ioan Botezătorul inimile celor care au trăit în credința părinților Vechiului Testament au fost călăuzite la credința copiilor Noului Legământ, „... *ca să*

gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El.” (Luca 1:16-17). Prin slujba pe care Dumnezeu a dat-o fratelui Branham, inimile adevăraților copii ai lui Dumnezeu sunt aduse înapoi la credința părinților apostoli ca să gătească un popor bine pregătit pentru Domnul.

Pe 11 iunie 1933, fratele Branham și-a primit chemarea și trimiterea înaintea multor martori. Pe când era gata să boteze a șaptesprezecea persoană în fluviul Ohio, următoarele cuvinte i-au fost spuse din lumina supranaturală care a coborât deasupra lui și care a fost văzută de aproximativ 4.000 de persoane: **„Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premergea prima venire a lui Hristos, așa ești tu trimis cu un mesaj care va premerge a doua venire a lui Hristos.”**

În seara zilei de 7 mai 1946, un mesager ceresc a venit la fratele Branham, așa cum a venit și la Zaharia în Luca 1 și i-a explicat cu de-amănuntul trimiterea divină. Doar din acel moment și-a început el slujba extraordinară pe care Dumnezeu a confirmat-o de mii și mii de ori.

În cele din urmă, fratele Branham, a cărui slujbă este în directă legătură cu planul lui Dumnezeu de mântuire, a primit îndrumarea să depoziteze hrana duhovnicească, Cuvântul făgăduit și descoperit. Dar lui nu i s-a spus niciodată să împartă această hrană; și nici nu i s-a spus vreodată că va muri și apoi va învia pentru a-și întregi slujba. Copiii lui Dumnezeu născuți din nou și umpluți cu Duhul Sfânt cred numai ceea ce spune Scriptura. Așa cum i-a fost spus cu claritate din cer în 11 iunie 1933, mesajul care conține întregul Plan al lui Dumnezeu și care i-a fost încredințat lui precede cea de a doua venire a lui Hristos – și acest fapt este în acord cu mărturia Sfintei Scripturi.

Fapte 3:21 este de asemenea un AȘA VORBEȘTE DOMNUL și trebuie să se împlinească înaintea revenirii lui Hristos: *„Pe care cerul trebuie să-L primească, până la vremurile așezării din nou a tuturor lucrurilor; despre aceste vremuri a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi proroci din vechime.”* Prin mesajul dat fratelui Branham, tot ce a fost pierdut de Biserica lui Hristos ne este restituit nouă prin harul Lui. Cuvântul descoperit ajunge până la marginile pământului.

Așa cum a fost anunțat în Amos 8:11, Dumnezeu a trimis o foame duhovnicească după auzirea Cuvintelor Domnului. Oamenii vin cu mașinile de la peste 1000 de kilometri pentru a fi în adunările în care este predicat Cuvântul făgăduit și descoperit, Cuvântul care ajunge acum la împlinire. Este mana proaspătă pe care Domnul a făgăduit-o biruitorilor (Apocalipsa 2:17).

Noi așteptăm acum ca lucrarea supranaturală a Duhului Sfânt să aibă loc ca în ziua de Rusalii și ca Dumnezeu Însuși să reazeze în Biserică cele cinci slujbe, toate darurile Duhului Sfânt, toate roadele Duhului Sfânt și toate faptele cu putere, căci sfârșitul trebuie să fie la fel ca începutul. El a făgăduit că va fi așa; El Însuși o va face printr-o mișcare puternică a Duhului Sfânt.

Dumnezeu a chemat la Sine pe slujitorul și prorocul Său în 24 decembrie 1965. Spun următoarele lucruri cu scopul ca cei ce n-au umplut încă măsura păcatului lor să aibă posibilitatea să o facă acum și ca toți cei ce sunt hotărâți mai dinainte să creadă fiecare Cuvânt să se poată bucura din toată inima lor.

Pe 11 iunie 1958, în Dallas, Texas, fratele Branham mi-a spus, ca proroc, în prezența martorilor: „Frate Frank, tu te vei întoarce în Germania cu acest mesaj ...”

Pe 3 decembrie 1962, fratele Branham mi-a spus, ca proroc, în prezența aceluiași martori: „Așteaptă cu împărțirea hranei până vei primi și restul acesteia ...”

În seara zilei de 11 aprilie 1966, în ziua funeraliilor fratelui Branham, Duhul mi-a vorbit în același fel ca și lui Filip în Fapte 8:29: „Acum a venit timpul tău să împarți hrana și să mergi din oraș în oraș ca să predici Cuvântul lui Dumnezeu.” M-am supus chemării cerești din prima zi și pot spune împreună cu apostolul Pavel: *„Dar, mulțumită ajutorului lui Dumnezeu, am rămas în viață până în ziua aceasta; și am mărturisit înaintea celor mici și celor mari, fără să mă depărtez cu nimic de la ce au spus Prorocii și Moise că are să se întâmple.”* (Fapte 26:22).

De asemenea și următoarele cuvinte sunt AȘA VORBEȘTE DOMNUL, care m-a chemat cu vocea Lui poruncitoare: „Slujitorul Meu, Eu te-am rânduit conform Matei 24:45-47 ca să împarți hrana!” – sunt la fel de adevărate ca și Ioan 3:16. Cu siguranță că n-am inventat cândva aceste trăiri, ci ele vă sunt cunoscute tuturor din Scrisorile circulare scrise și publicate în anii '60 și '70.

În cei 44 de ani care au trecut de la plecarea fratelui Branham am dus la îndeplinire însărcinarea pe care Domnul cel veșnic credincios mi-a dat-o în 2 aprilie 1962, înainte de răsăritul soarelui, predicând în peste 150 de țări. Ca și Iosif care în Vechiul Testament a umplut grânarele cu hrană firească, la fel și eu am avut exact șapte ani, și anume din 1958 până la sfârșitul anului 1965, să umplu depozitul cu hrană duhovnicească (Maleahi 3:6-10) și pe care încă o mai pot împărți. Fiecare predică pe care o

ținea fratele Branham îmi era trimisă. Fratele Branham personal m-a trimis la Leo Mercier, care răspundea de înregistrări, astfel că benzile mi-au fost trimise prin poștă. Astfel, nu numai în Jeffersonville, dar și aici a fost depozitată aceeași hrană duhovnicească conform îndrumărilor date de Domnul. Noi nu mai trăim în trecut, în anii '40, '50 sau '60 și nici nu decorăm mormântul prorocului. Cu fiecare Cuvânt noi trăim prezentul lui Dumnezeu în prezența lui Dumnezeu și prin harul Lui am fost puși în legătură cu ultima lucrare a lui Dumnezeu.

Niciodată un proroc adevărat nu devine un proroc fals; niciodată adevărul nu se schimbă într-o minciună; niciodată un slujitor credincios și adevărat nu devine un slujitor rău și fals. La Dumnezeu totul este într-o rânduială desăvârșită: Lumina și întunericul sunt despărțite; adevărul și minciuna sunt separate. Fiecare sămânță aduce rod după soiul ei și „... după roadele lor îi veți cunoaște.” Oricine este născut din Dumnezeu crede fiecare Cuvânt, fiecare făgăduință și toate fecioarele înțelepte care se duc în întâmpinarea Mirelui nu se spurcă cu învățături nebiblice – ele sunt Mireasa care a fost spălată în Sângele Mielului, sfințită în Cuvântul Adevărului și pecetluită prin Duhul Sfânt pentru ziua răscumpărării.

Cu o gelozie după voia lui Dumnezeu

„Căci sunt gelos de voi cu o gelozie după voia lui Dumnezeu, pentru că v-am logodit cu un bărbat, ca să vă înfățișez înaintea lui Hristos ca pe o fecioară curată. Dar mă tem ca, după cum șarpele a amăgit pe Eva cu șiretlicul lui, tot așa și gândurile voastre să nu se strice de la curăția și credințioșia care este față de Hristos.” (2 Corinteni 11:2,3).

Aceasta a fost și principala preocupare a fratelui Branham, care a văzut mulțimea celor răscumpărați în rai, toți îmbrăcați în alb. Eu pot să spun că este și preocuparea mea, acum când suntem mult mai aproape de revenirea Mirelui ceresc și în special de când am fost luat afară din trup în ianuarie 1981 și am trăit răpirea împreună cu o mare mulțime, toți tineri și îmbrăcați în alb.

Pavel s-a temut că Satan, care se adaptează oricărei situații, se va furișa ca un șarpe veninos prefăcut în înger de lumină și va înșela Biserica celor credincioși. Această preocupare era justificată, căci Satan se arătase deja din vremea lui Iov, când fiii lui Dumnezeu s-au adunat în cer (Iov 1:6). Și destul de surprinzător, el a venit chiar acolo unde se adunau îngerii (Iov 2:4). După prima lui înfățișare, a avut loc distrugerea tuturor lucrurilor pe care le deținea Iov; după a doua lui înfățișare, ținta atacului Satanei a fost

Iov însuși. Indiferent cum, unde și când, întotdeauna rămâne în urmă distrugere atunci când Satan este văzut și auzit într-o adunare.

Înșelarea Evei a avut loc prin răsucirea unui singur Cuvânt pe care Domnul Dumnezeu nostru l-a spus lui Adam. Satan a început cu „Oare a zis Dumnezeu ...?” El a aruncat îndoiala asupra celor spuse de Dumnezeu pentru a-și face credibilă minciuna lui. Șarpele cel vechi ar fi putut să-i spună Evei: „Ai auzit chiar tu? Ai fost tu acolo? Știi tu dacă este corect?” În vremea lui Moise el ar fi putut să-i spună lui Core: „Ai fost tu acolo atunci când Moise a fost chemat? Ai fost tu pe munte atunci când Dumnezeu i-a vorbit?” Disprețuitorilor din timpul apostolilor, el le-ar fi putut spune: „Ai fost tu acolo atunci când Pavel a fost chemat? Ai auzit tu vocea din cer?”

Celor ce se îndoiesc în timpul nostru, el le-ar putea spune: „Ați fost voi acolo atunci când lumina a coborât în iunie 1933? Ați auzit voi ce i-a spus îngerul Domnului fratelui Branham în 7 mai 1946?” Satan seamănă încă îndoială așa cum a făcut cu Eva, și anume, spunând: „I-a vorbit cu adevărat Domnul? Ai fost tu acolo pe 2 aprilie 1962? Ai auzit tu ce i-a fost spus? Ai fost tu prezent acolo pe 3 decembrie 1962? Chiar a spus prorocul așa? Ai auzit tu? Ai fost acolo în iulie 1976 atunci când Domnul i-a poruncit să-i dedice Lui terenul alăturat și să construiască pe el sau în septembrie 1976 când a fost vorba despre hrana duhovnicească sau atunci când Domnul i-a spus în Marsilia: „Slujitorul Meu scoală-te și citește 2Timotei 4 ...!” atunci când era vorba despre învățătura celor șapte tunete, și în toate celelalte ocazii?” Satan înșeală de fiecare dată în același fel prin punerea sub semnul întrebării a ceea ce Dumnezeu a spus și astfel îi aduce pe oameni sub influența lui.

Fratelui Branham i s-a spus în mod clar: „Dacă îi vei face pe oameni să te creadă ...” Vrajmașul seamănă întotdeauna îndoieli față de ceea ce a spus și a poruncit Dumnezeu. Necredința este urmată de păcat, depășirea liniei de despărțire. Ce rămâne este vrăjmășia dintre cele două semințe, așa cum s-a întâmplat deja în grădina Eden. Pe de-o parte sunt cei ce cred pe Dumnezeu și țin tare de ceea ce a spus Dumnezeu și apoi sunt cei ce lasă ca îndoiala să aibă câștig de cauză; ei sunt batjocoritorii care păcătuiesc împotriva trimiterii divine și împotriva Duhului Sfânt care călăuzește în tot adevărul. Cu toate acestea, rămâne valabil ceea ce a spus Domnul Însuși: „*Adevărat, adevărat vă spun că cine primește pe acela pe care-l trimit Eu, pe Mine Mă primește; și cine Mă primește pe Mine primește pe Cel ce M-a trimis pe Mine.*” (Ioan 13:20).

Dacă nu ar fi avut loc căderea de la început din grădina Eden, atunci planul de mântuire pe care Dumnezeu l-a destinat din veșnicie nu ar fi ajuns la împlinire. Dacă nu ar fi avut loc acea groaznică înșelare din mai 1979 aici, în biserica locală, de unde este îndeplinită trimiterea directă, nu i-ar fi venit nimănui gândul că rânduiala divină trebuie să fie reșezată. Satan este înșelătorul întregii lumi, dar în legătură cu răpirea copilului de parte bărbătească, el este numit „pârâșul fraților” și în cele din urmă este aruncat jos (Apocalipsa 12:10). Noi trebuie să fim foarte atenți ca să nu intrăm sub influența pârâșului fraților, ci și în această privință să ne așezăm de partea lui Dumnezeu și a Cuvântului Său și să spunem ca Pavel: „*Cine va ridica pâră împotriva aleșilor lui Dumnezeu?*” (Romani 8:33). Acest lucru îl încearcă Satan și toți cei ce se află sub influența lui.

Satan stă acum în fața Bisericii ca să împiedice nașterea copilului de parte bărbătească. Dar Dumnezeu a legat cea mai importantă sarcină, și anume chemarea afară și pregătirea Bisericii Mireasă, de slujba prorocului. Acum totul este readus în Biserică la starea de la început. Acum se descoperă cine vorbește doar despre mesaj și cine se supune cu adevărat fiecărui Cuvânt al lui Dumnezeu, este găsit în voia lui Dumnezeu și trăiește în mod vizibil și real fiecare Cuvânt. Atunci orice discuție este de prisos. Dumnezeu va restitui în dublă măsură, așa cum a făcut cu Iov (cap.42). Așa cum este scris în Iacov 5:7-11 în legătură cu revenirea lui Hristos, ploaia timpurie și târzie vor cădea înaintea venirii Domnului și atunci se va împlini și ceea ce este făgăduit în Ioel 2.23-24: „*Și voi, copii ai Sionului, bucurați-vă și înveseliți-vă în Domnul Dumnezeul vostru, căci El vă va da ploaie la vreme, vă va trimite ploaie timpurie și târzie, ca odinioară. Ariile se vor umple de grâu, vor geme tocitoarele și teascurile de must și de untdelemn.*” Este de reținut faptul că fratele Branham a vorbit despre acest subiect în Zürich, Elveția și în Karlsruhe, Germania în anul 1955.

Oricine nu poate spune cu inima curată așa cum a spus-o Domnul, Mântuitorul nostru și fratele Branham a întărit-o: „*Mâncarea Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis și să împlinesc lucrarea Lui.*” (Ioan 4:34), acela nu a înțeles încă despre ce este vorba cu adevărat. Nu este de ajuns să vorbești despre mesaj și mesager, despre hrană, despre Cuvântul descoperit. Acum, când mai mult ca niciodată masa Domnului este atât de bogat pregătită în fața vrăjmașilor noștri care ne batjocoresc, noi trebuie să facem voia lui Dumnezeu prin puterea hranei duhovnicești astfel ca El să-Și poată desăvârși lucrarea Lui. Cine are urechi de auzit, să asculte ce are de spus acum bisericilor Duhul. Fiecare să aibă posibilitatea să spună cu inima

curată: „Nu voia mea, ci voia Ta să se facă!” Voia desăvârșită a Mirelui ceresc se va face acum în Mireasa Sa, care va fi prezentată lui Hristos ca o fecioară curată. Amin.

„*El v-a împăcat acum prin trupul Lui de carne, prin moarte, ca să vă facă să vă înfățișați înaintea Lui sfinți, fără prihană și fără vină.”*

(Coloseni 1:21-22).

Ca pe vremea Sodomei și Gomorei

Ca parte a multelor preziceri referitoare la ultima perioadă de timp dinaintea revenirii lui Hristos este arătată și starea de perversiune existentă în timpul nostru. Această stare a fost tot timpul, dar nu într-o asemenea măsură ca acum. Pe timpul lui Avraam, când el a primit făgăduința nașterii lui Isaac, Domnul Însuși a venit la Avraam însoțit de doi îngeri care aveau chipul unor bărbați (Geneza 18). Domnul a rămas cu Avraam, iar cei doi îngeri au plecat la Sodoma. Când au ajuns acolo era seară și Lot i-a primit în casa lui. Acolo s-a petrecut un lucru groaznic: bărbații homosexuali din oraș s-au strâns în fața casei lui Lot și i-au cerut acestuia să-i scoată afară pe cei doi bărbați. Salvarea lui Lot și a familiei lui înaintea distrugerii Sodomei și a împrejurimilor este cunoscută de noi toți și poate fi citită în Geneza 19.

În timpul nostru sunt cupluri de același sex chiar și la nivelurile cele mai înalte ale guvernelor; se vorbește deschis despre căsătorii și chiar despre cununii religioase între persoane de același sex. Ce fel de căsătorie poate fi aceasta? Dumnezeu a creat-o pe Eva ca să-i fie de ajutor lui Adam; nicidecum nu i-a creat un alt bărbat ca ajutor. Fără îndoială acest verset din Scriptură trebuie să rămână valabil: „*Creșteți și înmulțiți-vă ...!*”

Niciun om al lui Dumnezeu nu a fost homosexual, nici Adam, nici Avraam, nici David, nici Solomon, nici Petru sau Pavel.

Dumnezeu a vrut o rânduială în creația Lui, în căsătorie, în familie și în Biserica Sa și pentru aceasta a dat îndrumări poporului Său. La darea Legii, El chiar a decretat pedeapsa cu moartea pentru câteva călcări ale Legii. Trei dintre aceste călcări de Lege sunt adulterul, homosexualitatea și relația sexuală cu animalele: „*Dacă un om preacurvește cu o femeie măritată, dacă preacurvește cu nevasta aproapelui său, omul acela și femeia aceea preacurvari să fie pedepsiți cu moartea.*” (Levitic 20:10).

„*Dacă un om se culcă cu un om, cum se culcă cineva cu o femeie, amândoi au făcut un lucru scârbos; să fie pedepsiți cu moartea: sângele lor să cadă asupra lor.*” (Levitic 20:13).

„Dacă un om se culcă cu o vită, să fie pedepsit cu moartea; și vita s-o omorâți. Dacă o femeie se apropie de o vită, ca să curvească cu ea, să ucizi și pe femeie și pe vită; să fie omorâte: sângele lor să cadă asupra lor.” (Levitic 20:15-16).

Printre cele zece călcări ale Cuvântului arătate în 1Corinteni 6:9-10 și care exclud din împărăția lui Dumnezeu este și abuzarea sexuală a băieților. În ultimele săptămâni și luni subiectul predominant din presă a fost cazurile de abuz sexual care au avut loc în special în Biserica Catolică. Conform celor spuse de presa internațională, sunt multe țări în care victimele îndrăznesc acum să vorbească, adesea după mulți ani, despre ceea ce li s-a făcut. A început cu ceea ce s-a descoperit în California și acolo Biserica Catolică a plătit deja două miliarde de dolari ca despăgubire față de victimele din perioada 1952 – 2002.

Impunerea în anul 1139 a celibatului pentru întreg clerul catolic a fost o decizie drăcească, conform celor scrise de apostolul Pavel în 1Timotei 4:1-3: *„... ca să se alipească de duhuri înșelătoare și de învățăturile dracilor ... Ei opresc căsătoria și întrebuițarea bucatelor...”* Contrar opiniei capilor Bisericii Catolice, teologul catolic profesor Hans Küng este convins că celibatul este cauza pentru aceste abuzuri asupra copiilor.

Nu există nici un frate în Hristos care să fie homosexual, să fi abuzat de copii, să fi luat nevasta altuia săvârșind astfel adulterul sau să fi întreținut relații sexuale cu animale. Dacă aceste păcate s-au aplicat unui bărbat sau unei femei când erau necredincioși, cu siguranță că nu se mai aplică după ce au devenit credincioși.

Gradul de decădere morală al lumii necredincioase este un semn evident că revenirea lui Hristos este iminentă.

În Romani 1:18-32, Pavel, omul lui Dumnezeu, a folosit cuvinte clare despre acest subiect, așezând prin aceasta totul pe un temelie biblic: *„Mânia lui Dumnezeu se descoperă din cer împotriva oricărei necinstiri a lui Dumnezeu și împotriva oricărei nelegiuiri a oamenilor care înăbușă adevărul în nelegiuirea lor...Din pricina aceasta, Dumnezeu i-a lăsat în voia unor patimi scârboase; căci femeile lor au schimbat întrebuițarea firească a lor în una care este împotriva firii; tot astfel, și bărbații au părăsit întrebuițarea firească a femeii, s-au aprins în poftele lor unii pentru alții, au săvârșit parte bărbătească cu parte bărbătească lucruri scârboase și au primit în ei înșiși plata cuvenită pentru rătăcirea lor. Și, măcar că știu hotărârea lui Dumnezeu, că cei ce fac asemenea lucruri sunt*

vrednici de moarte, totuși, ei nu numai că le fac, dar și găesc de buni pe cei ce le fac.”

Noi nu vom putea schimba actuala stare de păcat a omenirii, care este asemănătoare cu cea de pe vremea lui Noe și de pe vremea Sodomei. De asemenea, războaiele și cutremurele vor continua să crească în număr și intensitate, până la cel mai mare cutremur din zona faliei San Andreas în California, cutremur pe care fratele Branham l-a prezis. Erupția vulcanului din Islanda, cu efecte devastatoare în special asupra traficului aerian, ne arată schimbările dramatice care pot avea loc de la o zi la alta. Domnul nostru a prezis desigur toate aceste lucruri pentru vremea sfârșitului. De aceea, pentru că am recunoscut vremea și ceasul în care ne găsim, să ne ducem mântuirea până la capăt cu frică și cu tremur și să ne ridicăm capetele, căci răscumpărarea noastră se apropie.

Mărturia de credință

Domnul Dumnezeu Însuși a dat îndrumări atât poporului Său Israel cât și Bisericii din Noul Testament ca să le aibă pe drumul lor și care cuprind ceea ce au trebuit și încă trebuie să creadă și să facă. Este scris în Deuteronom 6:3-9: *„Ascultă-le, dar, Israele, și caută să le împlinești, ca să fii fericit și să vă înmulțiți mult, cum ți-a spus Domnul Dumnezeuul părinților tăi când ți-a făgăduit țara în care curge lapte și miere. Ascultă, Israele! Domnul Dumnezeuul nostru este singurul Domn. Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta. Și poruncile acestea, pe care ți le dau astăzi, să le ai în inima ta. Să le întipărești în mintea copiilor tăi și să vorbești de ele când vei fi acasă, când vei pleca în călătorie, când te vei culca și când te vei scula. Puneți-vă, dar, în inimă și în suflet aceste cuvinte pe care vi le spun. Să le legați ca un semn de aducere aminte pe mâinile voastre și să fie ca niște fruntare între ochii voștri. Să le scrii pe ușorii casei tale și pe porțile tale.”* Această mărturie de credință o găsim confirmată încă o dată în Deuteronom 11 de la versetul 18.

În textul ebraic al mărturiei de credință, ultima literă a primului cuvânt și ultima literă a ultimului cuvânt dintr-o propoziție sunt scrise cu majuscule. Această mărturie nu trebuie doar recitată, ci trebuie pronunțată cu o adâncă înțelegere a sensului celor spuse și cu respect și trebuie accentuată în mod clar. Până în ziua de azi evreii se roagă „Sh'ma Israel” (Ascultă Israele!) folosind această accentuare.

Israel trebuie să respecte și să se supună la ceea ce le-a spus Domnul ca să le meargă bine și să fie binecuvântați în țara pe care Dumnezeu a făgăduit-o părinților lor.

Apoi urmează accentuarea – și Israel trebuie să asculte cu atenție – faptul că Domnul Dumnezeu este UNUL, urmat de porunca să iubească pe Dumnezeu din toată inima, din tot sufletul și cu toată puterea. Cuvintele lui Dumnezeu trebuiau să rămână în inimile celor din poporul Său. Ei trebuie să-și învețe copiii și nepoții când sunt acasă, în călătorie, când merg la culcare și când se scoală. *„Să le legați ca un semn de aducere aminte pe mâinile voastre și să fie ca niște fruntare între ochii voștri.”* Domnul Dumnezeu poruncise: *„Să-ți fie ca un semn pe mână și ca un semn de aducere aminte pe frunte între ochii tăi, pentru ca legea Domnului să fie întotdeauna în gura ta; căci cu mână puternică te-a scos Domnul din Egipt.”* (Exod 13:9).

„Puneți-vă, dar, în inimă și în suflet aceste cuvinte pe care vi le spun. Să le legați ca un semn de aducere aminte pe mâinile voastre și să fie ca niște fruntare între ochii voștri.” (Deuteronom 11:18).

Oricine merge în camerele de rugăciune de la Zidul Plângerii din Ierusalim poate vedea cum efectiv bărbații au mărturia de credință legată cu curele de piele pe frunțile și pe brațele lor. Fiecare casă, chiar și fiecare hotel din Israel are „Mezusa”, în care se găsește textul mărturiei de credință din Deuteronom 6:3-9, fixată la nivelul ochilor pe stâlpul din dreapta al ușii.

Mărturia de credință a fost și este semnul care identifică pe Israel, poporul lui Dumnezeu.

Acum ajungem în Noul Testament; în Marcu 12:29-32, Isus a răspuns întrebării referitoare la cea dintâi poruncă: *„Cea dintâi este aceasta: „Ascultă Israele! Domnul Dumnezeul nostru este un singur Domn”; și: „Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău și cu toată puterea ta”; iată porunca dintâi ... Cărturarul I-a zis: „Bine, Învățătorule. Adevărat ai zis că Dumnezeu este unul singur, că nu este altul afară de El.”*

Dumnezeu nu există în trei entități; El nu S-a schimbat de la Unul la trei persoane veșnice. Nici în veșnicie, nici în Vechiul Testament și nici în Noul Testament nu găsim nicio mențiune referitoare la un dumnezeu triunic. Unicul Dumnezeu a rămas Singurul Dumnezeu; ca să-și împlinească planul de mântuire, El s-a descoperit ca Tată în cer, în singurul Său Fiu născut pe pământ și prin Duhul Sfânt în Biserică: Dumnezeu deasupra noastră, Dumnezeu cu noi, Dumnezeu în noi.

„Deoarece Dumnezeu este Unul singur, și El va socoti neprihăniți, prin credință, pe cei tăiați împrejur, și tot prin credință și pe cei netăiați împrejur.” (Romani 3:30)

„Dar mijlocitorul nu este mijlocitorul unei singure părți, pe când Dumnezeu este unul singur.” (Galateni 3:20).

„A Împăratului veșnicilor, a nemuritorului, nevăzutului și singurului Dumnezeu, să fie cinstea și slava în vecii vecilor! Amin.

(1 Timotei 1:17).

La fel și noi, trebuie și putem să-L iubim pe Singurul Dumnezeu cu tot sufletul nostru, cu toată inima noastră și cu toată puterea noastră și să iubim pe aproapele nostru ca pe noi înșine (Marcu 12:31).

Cu toate acestea, foarte timpuriu vrăjmașul s-a furișat în Biserica Nou Testamentară și a dus în eroare de atunci până acum. Există ambele părți: adevărații credincioși care rămân în adevărata mărturie de credință a lui Isus Hristos și a apostolilor și apoi cei ce sunt o parte a creștinismului decăzut. Mărturiile de credință – una din Ierusalim și cealaltă din Niceea - se exclud una pe cealaltă.

Mărturia de credință pe care o recunoaște Sfânta Scriptură rămâne aceeași atât în Vechiul cât și în Noul Testament. Pentru toți adevărații credincioși este singura mărturie valabilă pentru credință, învățătură, botez, cina Domnului. Cu adevărat, pentru fiecare subiect biblic există doar un singur răspuns corect și acesta nu este scris în niciun catehism, ci numai în Biblie.

Fiecare biserică creștină și denotație are propriul ei crez care este învățat și crezut. Dar toate mărturisesc crezul Niceo-Calcedonian care este obligatoriu pentru ei. În Apocalipsa noi citim despre „semnul” religios pe care toți oamenii vor fi obligați să-l accepte. La sfârșit, cu ultima unire din Roma, se va da un ultim decret și oricine nu i se va supune va trebui să moară ca martir. Cu acest semn – însemnul ultimei puteri religioase mondiale – va începe și presiunea.

Atenționarea urgentă este: *„Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei și primește semnul ei pe frunte sau pe mână, va bea și el din vinul mâniei lui Dumnezeu, turnat neamestecat în paharul mâniei Lui ...”*

(Apocalipsa 14:9-10).

Un ultim raport arată că 350 de biserici protestante și denotații sunt unite în Consiliul Mondial al Bisericilor. Și Vaticanul a declarat deschis și clar că toate bisericile protestante sunt doar părtașii creștine; singura biserică este Biserica Catolică prin care și în care toți primesc

mântuirea deplină a lui Dumnezeu. Mântuirea deplină a lui Dumnezeu nu este însă în nicio biserică; ea este doar în Isus Hristos și fiecare persoană în parte trebuie s-o primească și s-o trăiască personal. Așa că, bisericile surori care nu au trăit mântuirea în Isus Hristos nu au altă soluție decât să se întoarcă la pieptul bisericii mamă (Apocalipsa 17).

Cu toții se referă la cuvintele din Ioan 17:21: „*Ca toți să fie una ...*” dar niciunul nu-l citește în contextul în care este scris și din care este înțeles: „*Eu în ei, și Tu în Mine – pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una, ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis și că i-ai iubit cum M-ai iubit pe Mine.*” (vers.23) – Dumnezeu în Hristos (2 Corinteni 5:19) și Hristos în noi (Coloseni 1:27).

Nu este niciodată prea des repetat faptul că în primele secole nu erau nici papi, nici cardinali și nicio biserică organizată. Chiar dacă erau peste 100 de orientări religioase diferite, a existat întotdeauna Biserica lui Isus Hristos, turma cea mică, care nu este o organizație ci un organism călăuzit de Duhul lui Dumnezeu.

Dar încetul cu încetul au apărut în Imperiul Roman bisericile creștine naționale: coptă, caldeană, siriană, egipteană, ortodoxă și romano-catolică. Toate aceste biserici au fost și sunt biserici de stat și biserici naționale, însă nu sunt Biserica răscumpărată a lui Isus Hristos.

După Conciliile de la Niceea din 325 d.Hr. și de la Calcedon din 381 d.Hr. s-a format crezul trinitar standard Niceo-Calcedonian, ai cărui piloni sunt câteva mărturii de credință. Toate bisericile și denomițiile care au apărut după Reformă l-au adoptat de asemenea. Și acest crez care declară că Dumnezeu există în trei persoane veșnice, numit și „crez apostolic” – dar care nu este apostolic – va fi impus tuturor persoanelor din creștinism care până atunci nu l-au acceptat încă. Așa cum Dumnezeu a cerut poporului Său Israel să poarte mărturia de credință pe mână și pe frunte, tot astfel va cere și antihristul tuturor, ca ei să poarte mărturia lui de credință pe mână și pe frunte: fruntea simbolizează în Biblie acceptarea, iar mână înseamnă să se supună și să lucreze în conformitate cu ea.

„*Și a făcut ca toți, mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi, să primească un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte, și nimeni să nu poată cumpăra sau vinde fără să aibă semnul acesta, adică numele fiarei sau numărul numelui ei. Aici e înțelepciunea. Cine are pricepere să socotească numărul fiarei. Căci este un număr de om. Și numărul ei este șase sute șazeci și șase.*” (Apocalipsa 13:16-18).

Nu vom intra mai adânc în acest subiect cu această ocazie, dar am dori să includem o parte dintr-un articol interesant scris de Ludwig Schneider, un ziarist evreu de renume mondial din Ierusalim care a reflectat asupra numărului 666 (paginile 19 și 20).

„... până la marginile pământului”

(Fapte 1:8)

La adunările ținute în primul sfârșit de săptămână din luna aprilie în Centrul Misionar din Krefeld au venit frați și surori din 14 țări europene și chiar din Asia și Africa pentru a primi hrană proaspătă din Cuvântul lui Dumnezeu.

La cei 900 de credincioși care s-au adunat aici, ni s-au alăturat alți peste 600 din 49 de țări care au fost conectați prin Internet. În acest fel, oameni de la o margine la alta a pământului au putut urmări predicile care au fost traduse în 12 limbi. Cu adevărat ultimul mesaj este predicat tuturor oamenilor și tuturor neamurilor. Astăzi noi vedem împlinite aceste cuvinte din Scriptură înaintea ochilor noștri.

În anul 1965 fratele Branham s-a bucurat că sistemul de transmitere prin telefon al predicilor a fost posibil și astfel oamenii din întreaga țară puteau să le asculte. Ce ar spune el astăzi având în vedere toate aceste posibilități tehnice? El s-ar bucura din toată inima.

Lucrurile la care noi suntem astăzi martori sunt fără precedent și copleșitoare. Dumnezeu Însuși a purtat de grijă ca mesajul Său biblic să ajungă în cele mai îndepărtate părți ale lumii purtat și este vestit în multe limbi prin intermediul tehnologiei moderne. Lui I se cuvine toată slava și lauda!

După primul sfârșit de săptămână al fiecărei luni, 4968 de DVD-uri, 618 CD-uri, 1942 casete audio și 180 casete video în 12 limbi sunt expediate în mod regulat. Vouă tuturor care susțineți cu rugăciunile și darurile voastre această lucrare, care este îndeplinită prin trimiterea directă a Domnului, vă spun un mulțumesc din adâncul inimii. Fie ca Dumnezeu să vă răsplătească.

Călătorii misionare

Frații și surorile exprimă adesea cât de scumpe și câtă binecuvântare le aduc predicile tipărite ale fratelui Branham, broșurile noastre și Scrisorile circulare. Desigur, predicarea directă este atât de importantă azi ca și în

vremea când Domnul cel înviat i-a trimis pe apostolii Săi, spunându-le: „*Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.*” (Marcu 16:15).

Am văzut roadele a ceea ce a făcut Dumnezeu în multe țări și îndeosebi ce s-a întâmplat în Pakistan, de la prima mea vizită în 1972, când am fost acolo între 12 și 22 februarie 2010 pentru adunări. Deși unele adunări au avut loc aproape de granița cu Afganistanul și cu Iranul și au trebuit să fie păzite de poliție din cauza pericolului unor atacuri teroriste, în total 4000 de oameni au participat la nouă adunări în șase orașe. Cuvântul Domnului a fost vestit cu mare putere și a fost primit cu bucurie de cei aleși. A fost cu adevărat o călătorie misionară extraordinară.

După ce un puternic cutremur a lovit Haiti și Chile, noi am putut trăi într-un mod minunat felul în care Dumnezeu nu doar vorbește, ci și Își ține făgăduința: în ambele țări frații și surorile noastre au fost păziți în siguranță. În timpul călătoriei în Haiti, în martie 2010, eu însumi m-am putut convinge de acest lucru. Pe drumul de la aeroportul din Port-au-Prince până la locul de adunare am văzut multe clădiri distruse în timp ce localul bisericii era neatins. Am observat de asemenea cât de bine erau îmbrăcați și în ce bună dispoziție erau cei aproape 2000 de oameni care s-au adunat în clădire și în fața ei.

Predicatorul mi-a confirmat: „Noi nu suntem descurajați ci încurajați, căci răscumpărarea noastră se apropie. Clădirea adunării nu are nicio crăpătură, în timp ce totul dimprejur este în ruină.”

Adunarea de duminică 14 martie 2010 din Port-au-Prince va rămâne înscrisă în istoria planului divin de mântuire. Oamenii au fost deschiși la Cuvânt și de asemenea problemele legate de învățături controversate au putut fi rezolvate și luminate cu Sfânta Scriptură. Dumnezeu a dat cu adevărat har și a binecuvântat această călătorie mai mult decât am putut noi cere și înțelege.

Frații noștri au primit cu recunoștință și mare bucurie ajutorul financiar care le-a fost adus cu această ocazie. Doresc să vă mulțumesc din adâncul inimii pentru generozitatea cu care i-ați sprijinit pe frații și surorile noastre din Haiti. Domnul cel credincios vă va răsplăti peste măsură.

Din însărcinarea Lui,

Bro. Frank

O vedere parțială a adunării din Islamabad, Pakistan în 20 februarie 2010

O vedere parțială a adunării din Port-au-Prince, Haiti pe 14 martie 2010

ES GEHT NOCH EINMAL UM DIE ZAHL 666

O	I	K	O	Y	M	E	N	A	= 666
70	10	20	70	400	40	5	50	1	

Doch auch OIKOYMENA ist nicht der Name eines Menschen, sondern der einer Organisation. Die *Ökumene aller Weltreligionen* nimmt bereits endzeitliche Formen an, indem der *Ökumenische Rat der Kirchen* schon jetzt den „religiösen Pluralismus fordert und den Proselytismus verbietet“.

Nun taucht die Frage auf, welche Person trägt den Zahlenwert 666? Ist es der Papst, der den 666er Titel

V	I	C	A	R	I	U	S		F	I	L	I	I		D	E	I	= 666
5	1	100			1	5				1	50	1	1			500	1	

trägt, denn zählt man diese Zahlen* zusammen, ergeben sie 666. Dazu kommt, dass „Vicarius Filii Dei“ übersetzt „Stellvertreter des Sohnes Gottes“ heißt, was im übertragenen Sinn *Antichrist* bedeutet, der an die „Stelle Christi“ tritt. Doch auch hier gilt die Frage: Ist der Papsttitel als Titel der Name eines Menschen?

*) kleingedruckte Buchstaben haben im Lateinischm keinen Zahlenwert

Ein religiöser Führer macht als „Stellvertreter des Sohnes Gottes“ (VICARIUS FILII DEI) die Angehörigen aller Religionen zu „Kindern Gottes“, denn sein Titel sagt ja nicht, dass er der Stellvertreter *Christi* ist, sondern des „Sohnes Gottes“. Heute schon werden die Gläubigen aller Religionen als „Söhne Gottes“ angeredet.

Diese antigöttliche Trinität: der große Drachen, der Antichrist und der falsche Prophet, tragen in dreifacher Weise die Zahl

666. Dazu kommt, dass die Zahl 6 die Zahl der Gottesfeindschaft ist. Die dreimalige 6 (666) verkörpert somit den Höhepunkt menschlicher Feindschaft gegen Gott. Die Zahl 6 bedeutet im Griechischen Stigma, d.h. Malzeichen. Dass diese drei Erkennungszeichen gerade in unserer (End-) Zeit parallel miteinander auftauchen und zudem Babylon (siehe Offenbarung 17) wieder aktuell als Gegenspieler Jerusalems auf den Plan tritt, sollte uns aufhorchen lassen.

Încă o dată despre numărul 666

OIKOYMENA nu este numele unui om, ci al unei organizații. Ecumenismul tuturor religiilor din lume ia formă în acest timp de sfârșit sub înfățișarea Consiliului Mondial al Bisericilor care chiar acum „cere pluralismul religios și interzicerea prozelitismului.”

Întrebarea care se pune acum este: ce persoană poartă numele a cărui valoarea numerică este 666? Este papa, care poartă titlul de 666, căci dacă se adună valoarea numerică a literelor cu fonturi mari (literele cu fonturi mai mici nu au valoare numerică în limba latină) rezultă 666. În plus, „VICARIUS FILII DEI” se traduce „Locțiitorul Fiului lui Dumnezeu,” care în sens figurat înseamnă *antihrist*, unul care ia „locul lui Hristos.” Dar și aici se pune întrebarea: este titlul papei ca un nume de om?

Ca și conducător religios, „Locțiitorul Fiului lui Dumnezeu” (VICARIUS FILII DEI) îi face pe membrii tuturor religiilor „copii ai lui Dumnezeu”, pentru că titlul său cu siguranță spune că el nu este reprezentantul lui Hristos, ci al „Fiului lui Dumnezeu.” Încă de acum tuturor credincioșilor din toate religiile li se spune „fii ai lui Dumnezeu.”

Această trinitate potrivnică lui Dumnezeu: balaurul cel mare, antihristul și prorocul mincinos poartă numele 666 într-un mod triplu. În plus, numărul 6 este numărul vrăjmășiei față de Dumnezeu. Numărul 6 pus de trei ori (666) reprezintă de aceea culmea vrăjmășiei omenesci împotriva lui Dumnezeu. În limba grecească, numărul 6 înseamnă „stigma” adică „un semn”. Faptul că aceste trei semne distinctive apar doar acum în timpul nostru de sfârșit, unul lângă altul și faptul că Babilonul (vezi Apocalipsa 17) se ridică din nou ca vrăjmaș al Ierusalimului, ar trebui să ne atragă atenția.

=====

Puteți să ascultați on line prin internet adunările noastre lunare în primul week-end al fiecărei luni – sâmbăta la ora 19:30 și duminica la ora 10:00 ora Europei Centrale (ora 20:30 și 11:00 pentru România). Predicile pot fi ascultate în limba română. Să aveți parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent conform planului Său de mântuire!

Pagina Misiunii din Krefeld
<http://www.freie-volksmission.de>
E.Frank@freie-volksmission.de

Telefon: +49.2151.545151
Fax: +49.2151.951293

Dacă doriți să primiți literatura noastră
puteți scrie la adresa de mai jos:

Mission Center
P.O. Box 100707
47707 Krefeld
Germany

© autor și editor E. Frank